

צמד'נה כששחרר

הרשומים בה וסיפורו של האדם העומד מאחריהם עצובים כליכך - יכלו להיות בעצם, משעשעים למדי. בכתב-האישום, שעל-סיו נשפט נחמן פרקש בפני השופט אברמוביץ בצפת, נאמר בין השאר: "ב- תאריך 10.3.67, בשעה 11.00 לערך, בראש פינה, איים הנאשם הנ"ל בנוק לגופם של משה בנימין ויוסף וחנה, כשבירו סכין, אמר למתלוננים: "אני יהרוג אתכם", בכוונה להפחידם.

אדם הנכשל

תמיד

אריך 19.7.76, בשעה 10.05, ב- בבית גאולה כמוסי, הנאשם בנוק לגופה של המתלוננת, כשבירו סכין: "אם לא תבואי עיניך איתי, בכוונה להפחידה. בשעה 20.00 לערך בצפת, גאולה כמוסי, הנאשם ה- לא בהסכמה ושלא כדין, במקל בכל חלקי גופה

במבר השנה, במושב בית-העם הנאשם, צבת וחבילת-מט' רכוש מקורות המוחזק ח במשך חודש נובמ' אמירים, הנאשם גנב כללי-עבודה - מכוש, פחים ושלושה מעד' לעונה חמיאל. ספטמבר, אוקטובר שב אמירים, גנב ה- מנירוסטה, רכוש של

האחרונה. אינני רוצה להיות נודניק, אבל אני שוב חוזר ואומר לך שיותר לא אוכל לעזור לך. עבירה קטנה אחת, ואתה בכלל! אולם לא היה כל צורך להסביר לפרקש את המצב. הוא מכיר בו הי- טב, ואף טרח לחלק מחמאות. "גיליתי ש- השופטים יכולים להיות גם אנושיים לפי עמים", הגיב על החלטת השופט. "אני מבי- טיח שיותר לא אעשה שום דבר רע ולא אקח סמים. גמרנו עם כל זה. הצרה שלי היתה שחשבתי לשנות את העולם בדרכי- שלי, אבל גיליתי שזה בלתי-אפשרי. עלי- ללמוד לחיות עם אנשים כמו שהם. ועכ- שיו, כשיש לי את התנ"ך, אני בטוח שב- עורתו אוכל למצוא את הדרך הנכונה ב- חיים. כעת אני רוצה ללכת למידבר-יהו- דה. שם בכל-זאת אין הרבה אנשים. מאר- חר יותר, אולי אקנה גם עיזים ואהיה רועה-צאן כמו שהיה הנביא עמוס."

רועה-צאן

כמו עמוס

על התקופה שבה חי כנרדף, סיפר כי התגורר בצריף שבנה לעצמו בכפר-הטיבעונים אמירים. "האנשים ידעו שאני חי שם", הוא מספר, "אבל הם פחדו להסגיר אותי. בעצם, גם לא היתה להם סיבה ישירה. לא עשיתי שום דבר רע. בסך-הכל היו לי חיים שקטים בטבע. מהר תקופה הזאת גם נהייתי חצי-טיבעוני. כאשר תם המישפט, מיהר לקחת את הפציו ולהסתלק. ניכר בו שאין מאושר ממנו בעולם. כשנתר צעיר וקל-רגליים די- לג מעל הכיסאות שמילאו את האולם, "לידסקי הוציא אותי מהגיהנום! יש לי את החופש! יש לי את החופש!" צעק וצחק חליפות, ומסר את ספר-התנ"ך שלו לעצור- רים האחרים, שעיימם התיידד בעת מעצרו. "תקראו בזה", אמר להם, "אולי גם לכם זה יעזור". "עכשיו", הודיע בקול, "אני רוצה לה- גיע כמה שיותר מהר למידבר-יהודה. אבל

פרקש שוב חופשי!

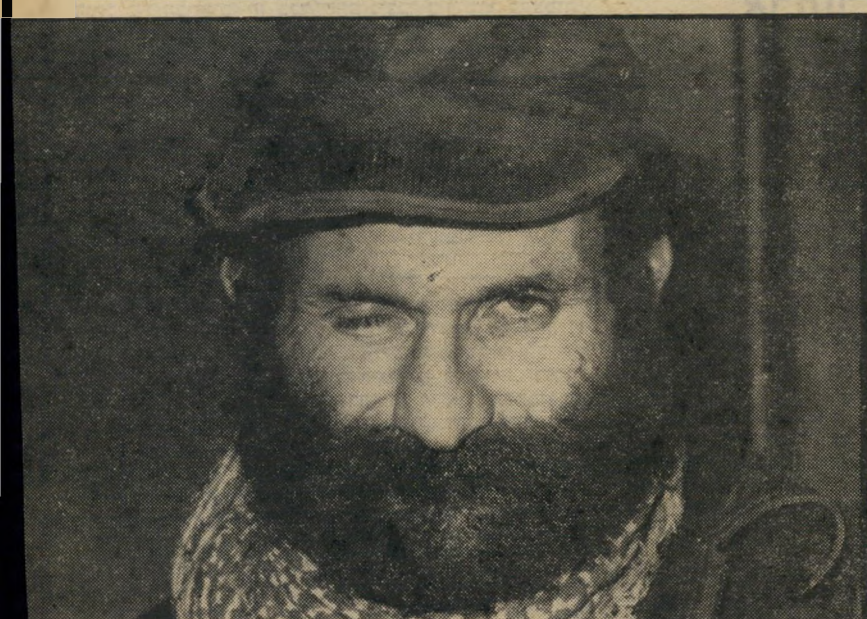
לפני-כן אני מוכרח לקפוץ לאמירים, לה- גיד שלום לחבר האוסטרלי שלי, פטר, ולקחת את החליל שהשארתי שם. אם לא אמצא את החליל, זה יהיה אסון. החליל עושה לי מה שעושה כל מוסיקה, הוא עושה לי טוב בנשמה ומוציא אותי מהר בדידות. בחליל הזה גם ניגנתי מוסיקה לנמרה שהיתה לי, ולבן שלי סו, שאני משוגע עליו. מי לימד אותי לנגן? מה זאת אומרת? לבד למדתי. ואפילו גיליתי שאני די מוסיקלי."

לוקות פנימיות רבות, אשר קשה לה לח- יות בחברה. פרקש היום הוא, זאב בודד/ חסר קורת-גג, מישפחה ועבודה. היתה לו אהבה אחת גדולה, הלא היא אשתו השנייה, גאולה, שילדה לו את בנו סו, וגם אהבה זו נכשלה. על-כן יש לנהוג בו בסלחנות. בית-המישפט נענה לבקשתו של הפרקש ליט - בין השאר, כנראה, גם מתוך עיי- פות מן ההתמודדות המתמדת עם התופעה ששמה פרקש - ונהג במידת הרחמים. "הפעם", אמר השופט לנאשם, "זוהי הפעם

האחרונת עושה זאת עורר-הדין לידסקי חינם-איך-כסף. בנאום-הסיכום שלו במישפט הטעים לידסקי את הטרגדיה של פרקש, כאדם הנכשל תמיד. "כבר בגיל צעיר היו לו עבירות רציניות", אמר לידסקי. "הוא רי- צה שני עונשי-מאסר כבדים, ושמו הפך שם-נרדף לפשע אלים. זאת, כשהיום הוא למעשה אדם הרחוק מכל פשע אלים. מע- שי פריצה ושוד. האגדה עליו נמשכת, בעיקר בגלל אישיותו, שהיא בעלת מחר

יב. ערכם טרם ידוע. לפי כל- שמות הללו, עבירות-החיקוק של- לשם פרקש היו איום במעשה- תקיפה, גניבה והסגת-גבול". הדין צבי לידסקי המייצג את נחי- ש במישפטיו מזה 16 שנים, ייצגו עם. רבים תמחו, מניין לפרקש ה- הדרוש לכיסוי שכר-הטירחה וההוצ- אך רק מעטים יודעים כי בשנים

אשתו-לשעבר של פרקש ואם-בנו

זהו חלומו הנוכחי של פרקש איש-הטבע. אומנם, בכונותו לשקם את עצמו, לחזור לחברה ולחזול להיות נירדף, אך הוא מתכוון לרדת למידבר-יהודה, לקנות כמה עיזים ולהיות רועה כמו עמוס.

של פרקש הוא יידו הוותיק. הוא טוען: "אם לא אמצא את החליל, זה יהיה אסון. הוא עושה לי טוב בנשמתו ומוציא אותי מהבדידות." בחליל נהג לנגן לנמרה שלו ולבנו, סו, ואף גילה שהוא מוסיקלי.